

ἐπιστολὰς κομίζω.
 καὶ φησιν εὐθέως με
 ἔλευθέρην ποιήσειν·
 ἐγὼ δέ, κῆν ἀφῆμι με,
 20 δούλη μενῶ παρ' αὐτῶι.
 τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
 ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς
 καὶ δένδρεσιν καθίζειν
 φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
 25 τὰ νῦν ἔδω μὲν ἄρτον
 ἀφαρπάσασα χειρῶν
 Ἀνακρέοντος αὐτοῦ,
 πιεῖν δέ μοι δίδωσι
 τὸν οἶνον ὃν προπίνει,
 30 πιῶσα δ' ἀγχορεύω
 καὶ δεσπότην κρέκοντα
 πτεροῖσι συγκαλύπτω·
 κοιμωμένον δ' ἐπ' αὐτῶι
 τῶι βαρβίτῳ καθεύδω.
 35 ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε·
 λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
 ἄνθρωπε, καὶ κορόνης.

16 (15 B.)

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
 {γράφε, ζωγράφων ἄριστε,}
 Ῥοδῆς κοίρανε τέχνης,
 ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἶπω,